

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei :

Pe an 15 cor.
Pe jumătate de an 8 „
Pentru străinătate 20 „

Redacția și administrația :

Cernăuți, strada Dominicului 16A

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele :

Un rând petit odată . . . 40 bani
De două ori 70 „
De trei ori 100 „
Un număr costă 30 bani.

Aurel Onciul.

Sus să avem inimile!

Năvala Rușilor din luna lui Iunie 1916 ne-a cotropit țeara și ne-a făcut cu neputință de a scoate mai departe gazeta, ca să împărțăm cele ce se petrec în lume. Și tocmai de atunci încoace s'au petrecut multe și mari lucruri, între cari unele deosebit de dureroase pentru noi Românii din împărăție.

România adică, care de treizeci de ani era legată cu cuvânt, în caz de războiu să meargă cu noi și să lupte umăr la umăr cu împărăția noastră, nu numai că nu s'a ținut de cuvânt, ci, călcându-și în picioare cinstea, s'a năpustit de la spate asupra noastră, ca să ne gătească de zile. Nu bieții țerani, asupriți și năcăjiți, cari nici mămliga de toate zilele nu o au și sunt bucuroși, dacă-și pot munci în tihnă micul lor ogor, ci ciocoimea buiacă, îngrășată cu sudoare țărănească, care nu se muțamește cu prisosul de milioane ce-l are, ci în lăcomia ei nemărginită vrea să înhațe și averea aproapelui. Ciocoimea aceasta, cumpărată cu bani englezești și îmbătată de niște cuvinte goale, pretinse naționale, ne-a vestit războiu în 27 August 1916 și, încă înainte de a-l vesti, a mănat oastea română peste munți în Transilvania.

ei până la Budapesta, ci i-a ajuns pe ei mânia lui Dumnezeu. Adunând adică în pripă împăratul nostru și cela al Germaniei multă oaste, armatele române au fost crunt bătute la Sibiu și la Brașov și alungate înapoi peste Carpați. Generalul nemțesc Falkenhayn le a spart apoi frontul la Târgul Jiului, mănându-i spre București, iar mareșalul Mackensen îi prinse de pe la spate, din Dobrogea și de cătră Dunăre, luându-le Tartușii, Silistra și Constanța și intrând în urmă chiar și în capitala lor București. În două luni, oastea României era zdrobită, fărmată în bucăți, precum o zise înainte generalilor români delegatul militar german de la București. Ostașii români, în partea cea mai mare țerani, credincioși ca totdeauna jurământului ostășesc, se luptase-cum o recunosc chiar și contrarii lor-cu vitejie strămoșească; dară din pricina firii ușuratică a ciocoilor fanarioți rău armați și mai rău conduși de niște boierinași palavragii, nu au putut dobândi decât moartea. Mii și zeci de mii au căzut. Din multe companii nu a rămas nici un singur om. Floarea țerănimii din România a devenit prada peirii, jertva ciocoimii truface, care, nu destul că o a jăfuit și stors de veacuri, i-a bătut în urmă și sângele.

ților până la Broșteni lângă Bistrița. Numai un petec din Moldova este încă în mâinile Rușilor. Țerănimea din România are puțința de a frânge de odată, prin o singură faptă bărbătească, jugul ciocoilor fanarioți, sub care geme acum de două veacuri, alegând de voie pe împăratul nostru rege al României, precum o doresc și fruntașii cinstiți din București. Nu au decât să deie mână cu mână, să trimită soli din fiecare sat în capitala județului, unde cu toții să aleagă pentru județ câțiva deputați în adunarea obștească, care apoi ar avea să se întrunească la București, ca dintr'o gură să se lepede de regele pribeag, care a dus la peire țeara, și în locul lui să aleagă rege pe împăratul nostru, trimițând îndată o deputație la curtea împărătească cu rugăminte, ca el să primească coroana nefericitei României și să mântuie țerănimea românească. Căci față de ea, împărații s'au arătat pururea huni și milostivi, măcar că în împărăție trăiește numai o fărmatură dintr'insa, de care nu ar fi trebuit să ție samă. Pecând în Muntenia și în Moldova țeranii rămaseră robi și mai departe și prin legile lui Nicolai Vodă Maurocordat i-și pierdură și moșia, bunul împărat Iosif II., de fericită amintire, de voie a desființat iobăgia, dând libertate țeranului. Și iarăși, pecând în România țeranul a rămas clăcaș până la 1864 și numai cu anevoie, înprotiva voinței încăpăținate a întregii boierimi, a căpătat de la Vodă Cuza, Alexandru cel Bun, un petec de 7 fălci de cap

Dară bun este Dumnezeu neamului românesc, și poate chiar din nenorocirea de astăzi va purcede mântuirea țeranului din România. Mai mult de câte din în românească. N'a ieșit secerea'n ni i. jor. Când de cerat suolocotenent. Reabilita

Nicolae Itriu, în viitorul nostru.

Alexandru cel Bun, un petec de 7 fălci de cap

de familie, fără pic de toloacă și de pădure, mila împăratului Francisc Iosif I., răpăosat nu de mult în Domnul, a desființat claca acuma la 1848 și a hărăzit țeranilor, în Bucovina de pildă, măcarcă țeara aceasta este cu mult mai strâmtă decât România, de cap de familie în mijloc câte 5 fălci de loc și pe deasupra încă mai bine de 80.000 de fălci de toloacă și de pădure. Deși Bucovina și Transilvania sunt cu mult mai sărace decât bogata Românie cu șesurile ei întinse și roditoare, totuși țeranul din Bucovina și indeosebi din Transilvania o duce neasămănat mai bine decât cela din Moldova jăfuită, ba chiar și din Muntenia mănoasă.

Ajungând România sub stăpânirea împăratului, nu încapă îndoială, că numai decât țeranul va căpăta pământ de ajuns, răscumpărându-se cu bani moșiile boierești, prea întinse, și împărțindu-se în loturi între țerani, că se va face drepte în țeară și rânduiala cea mai deplină. Sub ocrotirea împăratului România, atât de binecuvântată de Dumnezeu cu bogății nemărginite, în scurtă vreme ar deveni un adevărat raiu pe pământ, cu un popor avut, cinstit, luminat și liber. Nu avem decât să îndreptăm privirile asupra Ungurilor. Ei sunt mai puțini la număr decât noi, au moșie mai mică și mai rea decât a noastră, și totuși o duc cu mult mai bine decât Românii și înseamnă ceva în întreaga lume. De ce le merge lor așa de bine? Pentru că strămoșii lor, înainte de patrusute de ani, au avut înțelepciunea de a alege rege al Ungariei pe împăratul. Împăratul le-a scăpat țeara de Turci, împăratul a făcut rânduială într'însa, și tot el a îmbogățit și luminat. Unde ar fi fost ajuns Românii, dacă ar fi avut mintea, înainte de patrusute de ani de a-și alege stăpân pe împăratul. Înloc de a zăcea la pământ, ei ar sta astăzi în fruntea împărăției. Ce s'a greșit în trecut, se poate îndrepta în timpul de față. Acuma este dricul. Nu se cere decât o faptă bărbătească, și fiecare Român este dator să ajute la ea, propovăduind evanghelia unirii României cu împărăția Austriei. Doară va da Dumnezeu să se împlinescă acest vis de aur în dejdea aceasta, cu sus să avem în

Pacea.

În Decemvre 1916 împărăția noastră împreună cu aliații ei Germania, Bulgaria și Turcia a făcut o încercare, să facă pace. Oamenii noștri de stat, conduși de credință că lungirea războiului n'are nici un rost și vărsarea de sânge mai departe ar fi un păcat, — conștii însă de puterea noastră militară, cu care am zdrobit mulțimea dușmanilor, au oferit dușmanilor încheierea păcii.

Dușmanii trufași, în frunte cu Englezii, au respins însă propunerea noastră, crezând că totuși ne vor putea zdrobi. Din toate părțile au adunat ei oștiri mari și drept răspuns la propunerea noastră au pornit războiul cu mai multă înverșunare. Ei nu se pot împăca cu gândul, că au fost bătuți în atâtea rânduri, voind cu ori ce preț, să nimicească oștirile noastre și să ne împărțească țara. Nu-și dau însă seamă, că în cei trei ani de războiu nici într'un loc n'au obținut succese durabile, cu toate, că prin șiretlicuri uricioase au isbutit să câștige tot mai multe țeri pe partea lor.

Pe când dușmanii noștri numai în foarte puține locuri au călcat țeara noastră, noi am cucerit țeri întregi, ținându-le până azi în putere noastră.

Dar' și la dușmani, la masele popoarelor lor, dorul de pace e mare — numai conducătorii destinelor lor au știut pînă acuma să suprime ori ce gând de pace.

Ideia păcii, lansată odată în lume, n'a mai conținut să ocupe spiritele oamenilor, cu toate că dușmanii s'au lepădat de ea cu dispreț.

În primăvara anului acestuia papa dela Roma a făcut o încercare să mijlocească pacea între noi și dușmanii noștri. Și iarăși am fost noi cei dințaiu cari am declarat lumii întregi, că suntem gata oriși când să încheiăm pace, dacă dușmanii ne vor lăsa în pace: Nu voim să facem cuceriri cu de-a sila, trebuie însă să cerem ca nimene să nu se atingă de teritoriile noastre și să ne asigurăm existența pe viitor. Și iarăși au fost dușmanii cari au ignorat și propunerea aceasta.

Ideia păcii fost apoi a

o revoluțiune de țar și de toți cărmuitorii de supt stăpânirea țarismului asupritor, a venit strigătul după pace. Poporul rus, luînd cirna țerii în mină, dela început a căutat să facă capăt războiului: Dară agenții dușmanilor noștri au știut să încurce pe conducătorii tinerei republici ruse, înfiripate din revoluție, și să zădărnicească orice apropiere între Rusia și noi. Pînă ce la sfîșit mintea sănătoasă a poporului rus a dat jos pe diregătorii seduși și orbiți de Francezi și Englezi, punînd în loc oameni cinstiți și iubitori de adevăr, cari sunt în stare să împlinescă dorințele poporului — înainte de toate să aducă pace.

Conducătorii cei noi ai republicei rusești, Lenin și Troțchi, cu toate uneltirile dușmanilor noștri, au avut curajul, să ne întindă mina de pace. În 17 Decemvre 1917 a fost încheiat un armistițiu pe 28 zile — pînă'n 14 Ianuarie 1918 — între armatele noastre și cele rusești.

În legătură cu armistițiu au început pertractările de pace în Brest-Litowsk, cetatea rusească cucerită de oștirile noastre în anul 1915.

Ca reprezentant din partea noastră a fost trimis ministrul pentru afacerile externe contele Czernin, fostul ministru austriac la București.

În 22 Decemvre s'au întâlnit reprezentanții noștri, și cei ai țerilor aliate Germania, Turcia și Bulgaria cu delegații ruși la prima ședință, în care Rușii au comunicat condițiunile lor de pace. Delegații ruși au declarat, că ei se țin de voința popoarelor din Rusia, de a obține cit de curînd încheierea unei păci obștești și drepte, care să poată fi acceptată de toți. Urmarea războiului numai pentru a face cuceriri ar fi o crimă și de aceia declară ei hotărîrea lor solemnă, de a semna imediat condițiunile unei păci, care pe baza acestor condițiuni drepte pentru toate popoarele ar face capăt războiului. Plecând dela aceste principii, delegații ruși au stipulat 6 puncte care ar avea să formeze baza pentru pertractările de pace.

În ședința din 25 Decemvre contele Czernin a dat în numele aliaților următorul răspuns la propunerile Rușii: Delegații ăterilor

cât de curînd la încheierea unei păci obștești și juste. Delegații aliaților, în acord cu punctul de vedere manifestat de repetite ori de guvernele lor, sunt de părere, că principiile propuse de Ruși pot forma baza discuției pentru pacea de felul acesta. Delegații aliaților sunt înțeleși cu încheierea imediată a unei păci fără cuceriri cu deasupra și fără despăgubiri. Dacă delegații ruși condamnă continuarea războiului numai pentru a face cuceriri, delegații aliaților sunt de aceeași părere. Oamenii de stat ai guvernelor aliate au accentuat adese în declarațiuni programatice, că aliații n'ar prelungi războiul nici cu o zi, ca să facă cuceriri. La principiul acesta guvernele aliaților au ținut totdeauna nepregetat.

Ei declară hotărîrea lor solemnă, de a semna imediat o pace, care să sfîrșască acest războiu pe baza acestor condițiuni juste fără excepție în aceeași măsură pentru toate puterile beligerante. Trebuie însă anume de accentuat, că toate puterile incurcate acum în războiu ar trebui să se oblige în decurs de un termen amăsurat, fără excepție și fără orîșice rezervă, că vor observa exact condițiunile obligatoare în aceeași măsură pentru toate popoarele, ca presupunerile propunerilor rusești să fie împlinite. Căci n'ar fi la loc, ca puterile aliate în pertractările cu Rușii să se lege singuri de condițiunile aceste, fără să aibă siguranța, că aliații Rușilor vor recunoaște și executa cinstit și fără rezervă condițiunile aceste.

După declarațiile aceste principiare contele Czernin a precizat răspunsul aliaților la cele 6 puncte stipulate de Ruși ca bază pentru pertractări.

Pentru a da prilej aliaților Rusiei, să ia și ei parte la pertractările de pace, au fost amîinate ședințele pînă în 4 Ianuarie.

În timpul acesta se pertractează chestiuni detaliate între noi și Rusia.

Începuturile pertractărilor de pace cu Rusia sunt atît de fericite și promițătoare, încît încheierea păcii, cel puțin cu Rusia, se poate aștepta încurînd. Începute în semnul împăcării și prieteniei între popoare și conduse de dorul, de a face odată capăt măcelului

Emiliașii aceste cu Rusia sunt
Vasile B. în viitorul nostru.
Nicolae Vitriuc, sublocotenent.

Dela redacție.

În sfîrșit am reușit, după multe greutăți mari, să scoatem iarăși gazeta noastră. Ferindu-ne de orice politică de partid, credincioși însă programului nostru democratic, vom aduce în gazeta noastră toate informațiunile mai însemnate din lume și vom da învățăturile necesare țaranilor noștri. Chestiunile economice din țară în legătură cu războiu vor forma unul din punctele principale din programul nostru.

Întimpinând însă greutăți mari la scoaterea gazetei, neavînd hîrtie și lucrători, suntem siliți, să scoatem gazeta într'un format mic și numai odată la săptămână, din care cauză nu vom putea să discutăm toate afacerile pe larg. De aceia rugăm pe colaboratorii noștri, să nu ne trimită scrisori lungi.

Ca și'n anii 1915—1916 vom publica, intrucît vom dispune de loc, poezii din războiu și rugăm pe toți cari au poezii de aceste, să ni le trimită spre publicare în foaie.

Fiind cheltuielile tipariului gazetei foarte mari, am fost nevoiți să ucrăm prețul gazetei.

Gazeta o vom trimite numai la aceia, cari o vor abona și vor plăti prețul abonamentului cel puțin pe jumătate de an înainte. Abonamente fără solvirea abonamentului înainte nu vor fi considerate.

Urătură de anul nou.

Aflînd în Foaie, că cereți să Vi să trimită cîntece sau scrisori dela feciori din războiu spre publicare, m'am gândit să trimăt și eu o urătură de anul nou, ce-am cântat'o în sara sf. Vasile din anul prezent spre publicare, inchipuind eu urătura de mai jos, împreună cu vr'o șase feciorași; am imblat cu colinda spre ziua sf. Vasile fără muzicanți și jocuri ca în anii trecuți.

Sculați, sculați Domnilor

Că nu-i vremea de dormit,

Că mare jală s'o lătit

Și că mîne'i o zi mare

Tuturora spre sărbare

Ziua sf. Vasile

S'o sărbăm în rugăciune

Iar nu'n chief și lăutari

Cum sărbam în ceia ani

Sfântu Vasile în iest' serjen.

N'a fost cu secerea'nant de ca

Cînd Jiu Șcașer serjent major.

George Șcașer sublocotenent.

George Șcașer

Fiecare s'a spăimîntat
Tot norodu au lăcrămat,
Auzind că din țări barbare
Vin moscalii putere mare
Țara să ni-o cuceriască
Să o aprindă, s'o jăfuiască
Bunul nostru Împărat,
Poroncă în țară a dat
Clopotele să să tragă
Să să strângă toți în grabă
Să să strînga la olaltă
Lăsându-și mamă și tată
Lăsându-și surori și frați
Și femei cu copii'n brațe
Lasat-au coasa și plugul
Și-au luat pușca și tunul
Și s'au dus cătră hotar
Să ne apere de dușman
Să lupte ziua și noaptea
Mulți din ei găsându-și moartea
Pușca sună, tunul urlă
Peste noauă sate sună
Sună, sună și huieste
Tot poporu să'ngrozește
Să'ngrozește cu mirare
De astă mare turbare
Dar să răbdăm cu sînge rece
Că pe rînd toate vor trece
Dumnezeu va rîndui
Războiul l'a molcomi
A opri ori ce urgie
Din jele iar bucurie
Muți-vor și toți tunarii
Și-or cânta iar lăutarii
Domnind pacea pe pămînt
Ca și'n ani ce-au trecut
Să vă dea Domnul de toate
Bucurie și sănătate
Bine'n casă și afară
Și nici un dușman în țară.

George Andrei Popescu,
gospodar din Ciudeni.

Cîntec de războiu.

Frunză verde troscoteț
Mi-ai trimis soțule-un inel
Să-mi stîmpăr dorul cu el
Da să-mi trimiți măcar zece
Dorul tău tot nu mi-a trece!
De-ar fi luna de cu sară
M'aș duce la soțu'n țară!
Luna iesă tîrziu
Și soțu îi depărcior
Peste apa Prutului
Șede'n calea Rusului.

Frunză verde de sfîndău
Dorul tău și dorul meu
De s'ar face-un pod mereu
Ca să pot trece și eu
Ca să viu pînă la tine
Că știu că ai dor de mine!
Prutule cu apă rece
Desculța-moiu și te-oiu trece
Desculța-moiu de-un picior
Și te-oiu trece cu mult dor
Desculța-moiu de-a mîndouă
Că mi-i ruptă inima'n doue
La Boian de cînd ai trecut
N'ie a-odată ne-am văzut.

Alex. Auzit dela sergentul Român Robu de
Eusebie Șcașer, sergent major.

Mulțămita împăratului cătră oaste.

Împăratul a adresat șefului statului major, generalul baron Arz următoarea scrisoare:

„In numele oștirilor Mele ce stau în câmp și al flotei ați adresat D-Voastră Mie și Majestății Sale împărătesei și reginei adînc simțite felicitări de anul nou. Cu gîndul la minunatele fapte ce le-au săvîrșit oștirile Mele, Vă mulțămesc din inimă D-oastre, iubite general de infanterie, bar. Arz, în mînile căruia am pus deplina Mea încredere, precum și conducătorilor și ostașilor, cari îndeplinind credincios datoria lor au săvîrșit fapte mărețe, au suportat cele mai mari nevoi și greutăți și cu ajutorul Domnului pot privi la succese, cari ne-au apropiat de un sfîrșit fericit al luptei grele și lungi. Toți ostașii Mei bravi sunt pe deplin încredeți, căt de adînc și părințește simțesc cu ei, cătă bucurie î-Mi fac bravurile lor, cu cătă durere simțesc durerile și nevoile lor. Pentru toți împlor Eu precum și Impărăteasa și Regina binecuvîntarea cea mai bogată al Atotputernicului pentru anul nou și pentru viitor. Cu încredere să steie toți cu Mine și fiecare la postul său să conlucre cu Mine la sfîrșirea acestei lupte la care am fost siliți precum și la întărirea și dezvoltarea favorabilă a patriei iubite. Tuturor ostașilor Mei bravi trimit salutul Meu din inimă de anul nou.“

1 Ianuarie 1918.

Carol m. p.

Știri mărunte.

Avanzare. D. dr. Erast Taranbil de Valeauței a fost numit profesor și locțiitor al șefului

Editor și redactor

șef al secțiunii pentru aprovizionare și a câștigat merite deosebite pentru Bucovina, îngrijind cu multă iscusință și neobosită străduință de procurarea cerealelor pentru poporul nostru. Îl felicităm la distincția aceasta înaltă!

Decorați. Cu medalia de argint pentru vitejie clasa I și II au fost decorați stegarii Alexandru Săhlean și Ioan Cijevschi; cu medalia de argint pentru vitejie clasa I stegarul Alexie Morariu; cu medalia de argint pentru vitejie clasa II sublocotenentul A. Calmuțchi, stegarul Eusebie Vasilovici și sergentul Mihaiu Constantine. — Cu crucea de cavaler al ordinului Francisc Iosif pe banda crucii pentru merite militare a fost decorat medicul sup. Dr. Ilarion Grosar. Aceasta este a cincina decorație ce și-a câștigat tănărul medic în războiu. El poșede pînă acuma: medalia de bronz pentru vitejie, crucea trupelor Carol, crucea de aur pentru vitejie cu coroana pe banda medaliei pentru vitejie cu săbii și decorația crucii roșe clasa II cu decorația de războiu. — Cu crucea de războiu pentru merite civile clasa III au fost distinși: comisarii dela guvern Constantin Berariu și dr. Eugen Tarangul nobil de Valeauței și concipiștii gov. Teofil Nichitovici și Dimitrie Lomicovschi.

Secțiunea însoțirilor la banca țerii a deschis în Cernăuți o expositură sub conducerea vicesecretarului Dr. Vasile Marcu. Expositura aceasta, care și-a deschis biroul în casa băncii țerii, strada Domnească 14, va da orișice informațiuni însoțirilor raiffeisiane și va încasa restituiri de împrumuturi și interese. Prin un circular însoțirile raiffeisiane au fost invitate să reînceapă activitatea lor. În numărul viitor vom da deslușiri mai pe larg despre activitatea acestei exposituri.

Banca țerii și-a deschis în Cernăuți o filială, la care se pot replăti împrumuturile ipotecare și alte datorii la banca țerii.

Comitetul țerii și-a mutat biroul din Praga la Stanislau, strada Bielowski Nr. 5.

Consiliul școlar se află în Stanislau.

Asentare. Dupăcum ni se comunică, asentarea celor născuți în anul 1900 va afla loc în Ianuarie 1918.

Gimnaziul românesc din Câmpulung a fost în sfîrșit deschis sub conducerea directorului Leonida Bodnarescu.

Soarta României. O gazetă vieneză a publicat zilele trecute o convorbire interesantă cu d. Marghiloman, fostul ministru român al afacerilor externe. Fiind părerile d-lui Marghiloman de o importanță deosebit de mare, ea p_ăduce convorbirea aceasta în parte

Ultime știri.

De pe câmpul de luptă.

Italianii, a căror oștire a fost zdrobită pe Isonzo și cari bătăuți amarnic au trebuit să se retragă pînă pe riul Piave, fac acuma, fiind ajutați de oștiri franceze și engleze, mari sforțări, să țină piept oștirii noastre de sub comanda mareșalului Conrad, care în lupte crîncene se coboară din munții Tirolului. Italianii au înțeles, că în locul acesta, între riurile Brenta și Piave, stă soarta Italiei. Dacă ai noștri ar reuși să sfarme aice frontul italian, atunci oștirea italiană ar intra în cea mai mare primejdie. Oștirile mareșalului Conrad, înfruntînd cele mai mari greutăți, cuceresc un munte după celalalt, o întăritură după cealaltă, ca să ajungă în văile frumoase ale Italiei.

Francezii și Englezii, după luptele grele ce au fost întreprins în contra germanilor, fără însă să poată isbuti ceva, par a fi slăbiți și au încetat cu asalturile lor crunte. Oștirile lor s'au sfișiat în lupte de aproape un an, neputînd nicăire să bată pe Germani, în schimb însă au suferit o înfrîngere grea la Cambrai.

Pe frontul rusesc și român durează armistițiul pînă în 14 Ianuarie.

Pacea. În 4 Ianuarie se sfîrșește termenul, pînă când aliații Rusiei au avut să declare, ori voiesc să ia parte la pertractările de pace din Brest-Litowsk. După știrile de pînă acuma se pare că nici Englezii nici Francezii nu vor primi propunerea pentru a lua parte la conferențele între noi și Rusia. În 4 Ianuarie se vor întruni iarăși delegații noștri și ai Rusiei pentru a duce la un sfîrșit bun pertractările de pace.

Știri din Rusia. Agenții dușmanilor noștri caută chip și feliu, să facă zarvă în Rusia, pentru a zădărnici pacea. Mai întăiu au răsvrătit pe cazaci, cari sub comanda generalului Kaledin au pornit lupta în contra conducătorilor Rusiei, așa numiților bolșevichi. Acuma fac intrigi cu republica ucraină. Pînă acuma toate intrigile aceste n'au avut și nu vor avea reușita dorită. Pacea se va face în ciuda tuturor acelorora, cari voiesc să războiul de dorul răs...